Ἡ Κυβέρνησις καταθέτει νομοσχέδιον δι' ἄμεσον «κάθαρσιν τῆς Ἐκκλησίας»

Σελὶς 12

Ὅλοι οἱ δρόμοι ὁδηγοῦν στὸν Καραμανλῆ

Η ΗΜΕΡΑ

ΤΑ ΚΑΤΑΤΕΘΕΝΤΑ ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΗΕ ΣΧΕΔΙΑ ΑΠΟΦΑΣΕΩΝ ΔΙΑ ΤΟ ΚΥΠΡΙΑΚΟΝ, ΔΕΝ ΙΚΑΝΟΠΟΙΟΥΝ ΤΗΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑΝ.

Εἰς τὴν 12ην σελίδα

ΕΤΟΣ Β' ΑΡΙΘ. 508 ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 1.50 - ΤΗΛΕΦ. ΚΕΝΤΡΟΝ 531.001 ΑΘΗΝΑΙ, ΚΥΡΙΑΚΗ 21 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1965 ΕΚΔΟΤΑΙ: Π. ΚΑΙ Γ. ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗΣ • Δ/ΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ: Β. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

ΕΣΧΙΣΘΗ ΤΟ ΚΑΤΑΠΕΤΑΣΜΑ ΤΟΥ ΝΑΟΥ

ΗΛΘΕΝ εἰς τὰ γραφεῖα μας ἕνας αἰσιόδοξος ἄνθρωπος. Ἕνας νοικοκύρης, τοῦ ὁποίου τὸ μέτωπον δὲν ἐρρυτίδωσαν αἱ φροντίδες. Εἶχε ξυπνήσει εὐτυχής, εἶχε διαπιστώσει, ὅτι χωρὶς νὰ εἶναι οὔτε πλούσιος, οὔτε πτωχός, ἠμπορεῖ καὶ σήμερον ἀκόμη, νὰ ζῇ κατὰ τρόπον ἀνταποκρινόμενον εἰς τὰ εἰσοδήματά του καὶ μᾶς εἶπε μεταξὺ σοβαροῦ καὶ ἀστείου, ὅτι κατὰ τὴν τελευταίαν διετίαν δὲν ὑπάρχει μεγαλυτέρα ἀπόλαυσις ἀπὸ τὴν ἀνάγνωσιν τῶν ἐφημερίδων, αἱ ὁποῖαι μετεβλήθησαν εἰς πολεμικὰς ὀθόνας, χωρὶς νὰ χύνεται σταγὼν αἵματος, μὲ λόγους πύρινους, κομματικὰς κονταρομαχίας, περιγραφὰς διαδηλώσεων, πολιτικῶν μοιχειῶν, σκανδάλων, συνωμοσιῶν, ραδιουργιῶν, ἐν μέσῳ τῶν ὁποίων, ὄχι σπανίως, ἔχομεν τὴν εὐχάριστον ἔκπληξιν τῆς θεαματικῆς συμφιλιώσεως τῶν συμπλεκομένων. Καὶ τοὺς βλέπομεν αἴφνης νὰ ἀνταλλάσσουν ἀσπασμοὺς δημοσίως. Τί σημαίνει αὐτό; Ὁ αἰσιόδοξος ἐπισκέπτης μᾶς ἔδωσε τὴν ἐξήγησιν: Εἴμεθα ἕνας Λαὸς ζωντανός, συναισθηματικός, βίαιος, ἀλλὰ ἀγαθός. Φθάνομεν εἰς ὑπερβολάς, ὅμως ἡ μεσογειακή μας ἐριστικότης, δὲν πρέπει νὰ ἐκλαμβάνεται ὡς ἐμπάθεια. Ὑπὸ τὸν ἀττικὸν οὐρανὸν δὲν συντηροῦνται ἄσβεστα μίση καὶ ὑπὸ τὸν ἐξαγνιστικὸν ἥλιον τὰ πάθη διαλύονται. Τί ἀνησυχοῦμεν λοιπόν;... Τί φωνάζομεν;... Μήπως ὑπάρχει πολίτευμα ἀπρόσβλητον ἀπὸ μόρια ἀκολασίας;.... Μήπως καὶ εἰς τὰ πλέον εὐνομούμενα κράτη δὲν σημειοῦνται κρούσματα διαφθορᾶς πολιτευομένων, δημοσίων ὑπαλλήλων, ἀνωτάτων κρατικῶν λειτουργῶν, ἀκόμη καὶ δικαστικῶν; Καὶ παστόρων; Δὲν βλέπομεν ὅτι καὶ οἱ ἡγέται τῆς ΕΔΑ ἔχουν γίνει κρυπτοαστοί;... Πῶς θὰ ἐκπληρώναμεν τὴν ἀποστολήν μας, ἡμεῖς οἱ δημοσιογράφοι εἰς μίαν κοινωνίαν λιμνάζουσαν; Τί θὰ εἴχαμε νὰ γράψωμεν τότε; Διὰ γάμους καὶ διὰ βαπτίσεις;....

Κήρυγμα αἰσιοδοξίας

Αὐτὰ μᾶς εἶπεν ὁ πανευδαίμων ἐπισκέπτης καὶ μᾶς ἀπεχαιρέτησεν. Καὶ ὕστερα ἦλθεν ἄλλη νότα αἰσιοδοξίας. Ἡ γυναικεία νότα. Μία κυρία μὲ ταλέντον καὶ κέφι ἀστείευτον, μᾶς ἐκάλεσεν εἰς τὸ πανόραμα τῆς Ἀθήνας. Μὲ τὴν μεσημβρινήν της ἰδιοσυγκρασίαν, ἡ φιλόκαλος κυρία, μᾶς ἐξενάγησεν εἰς τὸν ἀθηναϊκὸν Γαλαξίαν της. Εἰκόνες τεχνικολὸρ ἀπὸ τὴν καθημερινὴν θέαν τῆς πρωτευούσης, σφριγούσης, ἀνθούσης, εὐημερούσης.

—«Πάμπολλοι ξοδεύουν σήμερα τεράστια ποσὰ σὲ ἐξωραϊσμούς; Ἕνα κατάστημα νεωτερισμῶν ἀνοίγει, ὅλο μπουαζερί, στρωμένο ὁλόκληρο μὲ χαλί, φωτισμένο μὲ κρυστάλλινες λάμπες... ἕνα νυκτερινὸ κέντρο, μόλις τώρα ἐπάνω «στὴν κρίσι» ρίχνει ἑκατομμύρια σὲ ἐπίπλωσι, σὲ πέτσινα ἔπιπλα, σὲ πολυδάπανες ἐγκαταστάσεις, σὲ πολυτελῆ σερβίτσια.... νέα κοσμηματοπωλεῖα ἐμφανίζουν εὐρωπαϊκὴ ὄψι κομψῆς πολυτελείας, μικρὲς μπουτὶκ καὶ μεγάλα καταστήματα ἔχουν ἀνοίξει συναγωνισμὸ πλουσίας καὶ ἐντυπωσιακῆς ἐμφανίσεως.

—«Ναί... Ἀλλὰ ἀκρίβηνε ἡ ζωή! Ἔγιναν ὅλα φωτιά!»

—Ἔγιναν «ὅλα φωτιά», ἀλλὰ αὐτὴ ἡ φωτιὰ δὲν φαίνεται νὰ διώχνη. Γεμᾶτες κόσμος εἶναι οἱ ταβέρνες, τὰ ταβερνάκια, τὰ μπάρ, οἱ «πιτζερίες», τὰ ἐστιατόρια, τὰ καφεζαχαροπλαστεῖα. Μία διάχυτη ἀτμόσφαιρα εὐημερίας χαϊδεύει τὴν πρωτεύουσα, καὶ δὲν περιορίζεται στὰ δήθεν ἀριστοκρατικὰ κέντρα, ὅπως τὸν παλαιότερο καιρό, ὅπου ὅλη ἡ κίνησις συμπυκνοῦτο μεταξὺ Γιαννάκη, Ὀρφανίδη καὶ Μεγάλης Βρετεννίας, ἀλλὰ συναντᾶται, εὐχάριστη, αἰσιόδοξη εἰς τὶς πιὸ μακρινὲς συνοικίες».

Ἡ τεχνητὴ εὐφορία

Λουζόμεθα, λοιπόν, ἀπὸ σιντριβάνια ἀπολαύσεων, εὐθυμίας, γαλαντομίας, φανταχτερῆς καταναλώσεως — «ὁ δρόμος, ἡ συνοικία, τὸ κέντρον, ὅλο ἐξελίσσονται, φωτίζονται, πλουτίζουν. Καὶ ἀγνοώντας τοὺς κινδύνους, τὰς ἀπειλάς, τὰ σύννεφα, προσφέρουν μιὰ εἰκόνα ἀληθινὰ αἰσιόδοξη, ποὺ ἀξίζει καὶ ἀναγνώρισι καὶ θαυμασμό». Ἔτσι μᾶς λέγει ἡ ἔκθαμβος κυρία, εἰς τὴν δημοσιογραφικήν της ξενάγησιν καὶ ἐὰν δὲν ἐγνωρίζαμεν τὴν πολιτικήν της ταυτότητα, θὰ ἀναμέναμεν ὅτι εἰς τὸ τέρμα τοῦ ἀθηναϊκοῦ περιπάτου της θὰ ἀκούαμεν καὶ τὸ ἐπιφώνημα: «Ἡ Δημοκρατία ἐνίκησε!....» Διότι βεβαίως ὅλη αὐτὴ ἡ τεχνητὴ εὐφορία, ὁ ἄδηλος νεοπλουτισμός, ὀφείλεται εἰς τὸ παπανδρεϊκὸν νομισματοκοπεῖον, εἰς τὸν καταποντισμὸν τοῦ συναλλαγματικοῦ ἀποθέματος τῆς Ε.Ρ.Ε., εἰς τὰς κομματικὰς παροχὰς πέντε δισεκατομμυρίων δραχμῶν — φεῦ - βολάν, εἰς τὸ «χαροκόπι» στρατιᾶς μεσαζόντων, παρασίτων, ἀεριτζήδων, ποὺ κατέκλυσαν τὴν πόλιν τῆς Παλλάδος. Φαντασμαγορικὴ κρούστα, ὑπὸ τὴν ὁποίαν ἡ Ἑλλὰς ἀφυδατωμένη, κρύπτει τὰ ράκη τοῦ ἐθνικοῦ κράχ.

Οἱ ἐφησυχάζοντες θὰ μᾶς εἴπουν: «Πάλιν τὰ ἴδια;.... Πάλιν ἱερεμιάδες;... Πάλιν ἡ διάγνωσις ὅτι ἡ Ἑλλὰς βαρέως νοσεῖ....». Ἀκόμη καὶ εἰς τὴν παράταξίν μας ἴσως εὑρεθοῦν μερικοὶ ἕτοιμοι νὰ μᾶς καταλογίσουν ὅτι δυσκολεύομεν τὴν χώνευσιν τῶν ἀστῶν, τοὺς φοβίζομεν, τοὺς ἀγριεύομεν, ἐπισείοντες σκοτεινοὺς κινδύνους, ἐνῶ ἔχει ἡ ζωὴ καὶ τὴν εὐχάριστον ὄψιν της.

Ἀνεξέλεγκτος ἐξουσία

Ἀλλ' ἡμεῖς δὲν ἀνήκομεν εἰς αὐτὴν τὴν Σχολήν. Δὲν βαπτίζομεν εἰς χρυσόσκονιν τὰ τυπογραφικὰ συνθετήρια τῆς «Ἡμέρας». Δὲν φιλοτεχνοῦμεν δημοσιογραφικὰ ἀνθεστήρια εἰς τὸ χάος. Πιστεύομεν ὅτι ἡ ἀστήρικτος αἰσιοδοξία παρηγορεῖ τοὺς ἀσπάλακες· ἐκτρέφει τὴν ἀποσύνθεσιν· ἐπιταχύνει τὸ τέλος. Γνωρίζομεν ὅτι πολυτέλεια, τρυφή, γραμμάτια χωρὶς ἀντικρύσματα, μακαριότης, φιέστες καὶ πανηγύρεις, εἰς περιόδους κοινωνικῆς παρακμῆς, προσημειώνουν τὴν πτώχευσιν τῶν ἀξιῶν, τὴν κατάλυσιν τῶν θεσμῶν, τὴν παράδοσιν ἄνευ ὅρων. Ἂς μὴ ρίχνωμεν στάκτην στὰ μάτια μας. Ἐὰν θυσιάσωμεν τὴν ὠμὴν ἀλήθειαν εἰς τὰς ψευδαισθήσεις μας, θὰ ἔλθῃ ἡ στιγμὴ ποὺ θὰ εἴπωμεν ὡς ὁ Ἕλλιοτ: «Ἕνα μέρος ἀπέμεινε διὰ νὰ ἀνθῇ ἡ αἰσιοδοξία: τὸ φρενοκομεῖον».

Κῦμα διαφθορᾶς παρέλυσε τοὺς ἁρμοὺς τοῦ ἀστικοῦ καθεστῶτος, ὅταν «ἡ Δημοκρατία ἐνίκησε» καὶ ὅταν ΤΟ ΛΑΪΚΟΝ ΜΕΤΩΠΟΝ ΕΓΙΝΕΝ ΑΝΕΞΕΛΕΓΚΤΟΣ ΕΞΟΥΣΙΑ, πολυβολοῦσα τὴν μαλθακὴν κυβέρνησιν τῶν 45, ἐγκαθιστῶσα τὸν Μπίτερμαν καὶ τοὺς ἐμπρηστὰς εἰς τὰ δημόσια καταστήματα, ὑποθάλπουσα ἰψενικὰ τρίγωνα εἰς τὸν πολιτικὸν κόσμον, προσφέρουσα πολιτικὸν ἄσυλον εἰς στρατιωτικὰς συνωμοσίας, εὐλογοῦσα ὑποκλοπὰς τηλεφωνημάτων, περισφίγγουσα μὲ τὴν ἀράχνην τῶν Λαμπράκηδων τὴν ἀνυπεράσπιστον ὕπαιθρον, ἐκβιάζουσα καὶ ἀπάγουσα βουλευτάς, διακόπτουσα τὰς συγκοινωνίας, ναρκοθετοῦσα τὴν αἴθουσαν τῆς Βουλῆς, προστατεύουσα τὰς δυσώδεις συμβάσεις καὶ τὰ σκάνδαλα τῆς ἰθαγενοῦς κόζα νόστρας, χορογραφοῦσα τὸν πυρρίχιον τῶν ἀδήλων πόρων, λιθοβολοῦσα ἀξιωματικοὺς τῶν ἀκριτικῶν περιοχῶν, συλλαμβάνουσα ἀστυφύλακας, παρανομοῦσα ἀσυδότως καὶ ἐκμαυλίζουσα τὰ τέκνα μας δι' ἐκπαιδευτικῆς τερατογονίας.

Ἡ ἠθικὴ ἀδιαφορία

Ἀλλὰ τὸ ΠΛΕΟΝ ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΟΝ ΣΥΜΠΤΩΜΑ δὲν εἶναι ἡ διαφθορά. Εἶναι ἡ παχυδερμία τῆς ἰθυνούσης τάξεως. Εἶναι τὰ ὑπνωτικὰ χάπια τῶν «αἰσιοδόξων». Εἶναι ἡ ἠθικὴ ἀδιαφορία τῶν ἀξιωματούχων, τῶν διανοουμένων, τῶν πολιτευτῶν, τῶν κλειδούχων τοῦ κράτους, τῶν κοινωνικῶν παραγόντων. Εἶναι ὁ διασυρμὸς τοῦ χριστιανικοῦ ὀνόματος διὰ τῆς ἀνταρσίας τῶν Μητροπολιτῶν. Ἡ πολιτική, πνευματικὴ καὶ ἐκκλησιαστικὴ συνείδησις τῆς χώρας, συναγωνίζεται εἰς ἐκπτώσεις. Ἐπληθύνθησαν οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ φαρισαῖοι ὑποκριταί. Τὸ καταπέτασμα τοῦ Ναοῦ σχίζεται. Ἐσχίσθη....

Καὶ ἡμεῖς ἀγρὸν ἀγοράζομεν. Οἰκόπεδα. Πολυκατοικίας. Ὡς νὰ κλείσαμε συμβόλαιον, ἡμεῖς οἱ ἀστοί, μὲ ἕνα ρόδινον μέλλον. Διότι ἔγινε ρουτίνα ἡ ἔκλυσις τῶν ἠθῶν. Διότι ἔγινε προϋπόθεσις πρὸς ἄκοπον πλουτισμόν, ἡ ἠθικὴ ἀδιαφορία. Ἐὰν εἰς ἄλλο κράτος τῆς Δύσεως συνέβαιναν ὅσα γίνονται ἐδῶ, θὰ ἐσηκώνοντο καὶ οἱ πέτρες. Ἀλλ' ἡ νομιμότης εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐκήρυξεν ἀπεργίαν διαρκείας. Καὶ τὸ γεγονὸς δὲν μᾶς προκαλεῖ ἔκπληξιν. Ὡς νὰ κινούμεθα ὅλοι εἰς ἕνα πλέγμα συνενοχῆς — οἱ δίκαιοι μετὰ τῶν ἀδίκων. Ὡς νὰ εὑρίσκωμεν ὑγιεινὴν τὴ πολιτικὴ κουφόβραστιν. Ἀπειλούμεθα ἐν τούτοις ἀπὸ ὁμαδικὴν ἀναστολὴν τῶν πνευματικῶν λειτουργιῶν, ἀπὸ ἀφλογιστίαν τοῦ δημοσίου ἐλέγχου, ἀπὸ κοινωνικὴν ἰσοπέδωσιν, ἀπὸ ἠθικὴν ἐξουθένωσιν, ἐν μέσῳ μιᾶς πρωτογόνου ἐξάψεως, τὴν ὁποίαν διεγείρει τὸ Νέον Ε.Α.Μ. ΕΝ ΨΥΧΡΩ. Ἡ ἐθνικὴ νηφαλιότης ἐπνίγη εἰς τὸ ψυχολογικὸν ρεῦμα, ποὺ ἀναβράζει, μὲ κατευθυνομένην ἐπιθετικότητα, ἐναντίον τοῦ πολιτεύματος. Τὰ ἀτομικὰ ἰδανικὰ θεωροῦνται παλαιοῦ συρμοῦ. Ἐπιδιώκεται ΙΔΕΟΛΟΓΙΚΟΣ ΜΕΤΑΒΟΛΙΣΜΟΣ ΚΑΤΑ ΜΑΖΑΣ, διὰ τῆς προπαγάνδας καὶ τῆς τρομοκρατίας, ἐνῶ ἡ ἀνεκτικότης τῆς κυβερνήσεως καὶ τῆς ἰθυνούσης τάξεως, ἐνισχύουν τὸ ἔνστικτον ὑποταγῆς τῶν Ἑλλήνων, ποὺ ἀποξενοῦνται ἀσυναισθήτως ἀπὸ τὸν ἑαυτόν των καὶ ἀπὸ τὴν σκέψιν των, ἐν μέσῳ τῆς γενικῆς παρακρούσεως. Αἱ ὁμάδες ἐφόδου τοῦ Μετώπου προσβάλλουν τὰ ἀσθενῆ σημεῖα τῆς λαϊκῆς ψυχολογίας, ἄλλοτε μὲ συνθήματα, ἄλλοτε μὲ ἐρπούσας φήμας, ἄλλοτε μὲ ἱεροὺς μύθους, ἄλλοτε μὲ κερδοσκοπικοὺς ὁραματισμούς. Ὑποκινοῦν τὸν ἐνθουσιασμόν, ἀλλὰ καὶ τὸ συμφέρον, ὡς ἔπραξε ἡ φασιστικὴ προπαγάνδα. Τὰ ἀπομονωμένα ἄτομα παγιδεύονται καὶ ἐμπλέκονται εἰς προσηλυτιστικὸν δίκτυον, ὑπὸ τὴν μάσκαν πατριωτικοῦ αὐθορμητισμοῦ. Ὅπου δὲν ἐπιτυγχάνεται προσεταιρισμὸς εἰς τὸ Μέτωπον, ἐπιδιώκεται ἡ ὁμαδικὴ ὕπνωσις καὶ ἡ ψυχολογικὴ ὑπαρξις πολιτῶν ἄνευ πεποιθήσεων. Μὲ τὴν διαδικασίαν αὐτήν, τὴν παροχετεύουσαν συνεχῶς καὶ ἀνωνύμως τὴν γραμμὴν τοῦ Κ.Κ.Ε., εἰς εὐρείας μάζας λαοῦ, ἡ ἰδεολογικὴ διάβρωσις ἐπεκτείνεται εἰς ὅλα τὰ κλιμάκια τῆς ἱεραρχίας. Πρὸς τὰ κάτω καὶ πρὸς τὰ ἄνω. Καὶ ὑποβοηθεῖται ἀπὸ καλοθρεμμένους ἀστούς, μὲ τὴν κοῦφον αἰσιοδοξίαν των καὶ τὴν ἠθικὴν πόρωσίν των.

ΤΑ ΑΠΟΡΡΗΤΑ ΕΓΓΡΑΦΑ ΤΟΥ ΣΤΑΙΝΤ ΝΤΗΠΑΡΤΜΕΝΤ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Διὰ τὸν Βασιλέα, διὰ τὴν Δημοκρατίαν, διὰ τὸν ἀνταγωνισμὸν τῶν Μεγάλων Δυνάμεων μὲ ἐπικεντρον τὰς Ἀθήνας καὶ τὸ Βουκουρέστι καὶ διὰ τὴν πρώτην πρωθυπουργίαν Γεωργίου Παπανδρέου

1.- Συνομιλία Γεωργίου Παπανδρέου - Μὰκ Βέη πρὸς κατάκτησιν Ἀμερικανικῆς ἐμπιστοσύνης

Τὴν 15ην Ἰουνίου 1965 ἕνα λακωνικὸ καὶ ἐπισημότατο κείμενο ἀπὸ ἑπτὰ μόνον λέξεις, μεταδόθηκε ἀπὸ τὶς Ἡνωμένες Πολιτεῖες σὲ ὅλον τὸν κόσμο, δημοσιεύθηκε στὸν ἑλληνικὸ Τύπο, κατεκεραύνωσε τὸν τότε πρωθυπουργὸ Γεώργιον Παπανδρέου καὶ προεκάλεσε σὸκ στὴν Ἕνωσι Κέντρου.

Τί ἀνέφερε, εἶναι πλέον πασίγνωστο, ὅσο καὶ παροιμιῶδες: «Ὁ Παπανδρέου ἄλλαξε γνώμη, πάνω - κάτω, τρεῖς φορὲς τὴν ἡμέρα». Γιὰ τὴν ἀκρίβεια, τὸ πρωτότυπο, εἰς τὴν ἀγγλικὴν γλῶσσαν, ἦτο τὸ ἀκόλουθο: «MONSIEUR PAPANDREOU. WHO CHANGED HIS MIND ABOUT THREE TIMES A DAY» κλπ. Τὸ ἐξωμολογεῖτο τοῦτο, ποῖος, πρὸς ποῖον; Ὁ Οὐΐνστων Τσῶρτσιλ, εἰς ἀπόρρητον τηλεγράφημά του πρὸς τὸν Φραγκλῖνον Ροῦζβελτ... Δύο προσωπικότητες - κολοσσοί. Χρονολογία: 28 Δεκεμβρίου 1944. Στοιχεῖα τοῦ τηλεγραφήματος: «868.00)12—2944. Ὁ Βρεταννὸς πρωθυπουργὸς πρὸς τὸν Πρόεδρον Ροῦζβελτ».

ΠΗΓΗ: Ἐξωτερικαὶ Σχέσεις τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, Διπλωματικὰ Ἔγγραφα, Τόμος ὄος, ἔτους 1944.— Ἱστορικὸν Τμῆμα Γραφείου Δημοσίων Ἐπιθέσεων τοῦ Σταίητ Ντηπάρτμεντ. Ἔκδοσις 1965.

Ἡ φράσις - βόμβα, προήρχετο ἀπὸ τὰ σφραγισμένα ἐπὶ εἰκοσι ὁλόκληρα χρόνια καὶ μόλις ἐφέτος δοθέντα σὲ δημοσιότητα ἐπικαιρότητα. Διότι διὰ τῶν γεγονότων ἐκείνης τῆς ἐποχῆς καὶ τοῦ περιεχομένου τῶν μυστικῶν ἀρχείων δίδεται ἀνάγλυφος ὁ χαρακτὴρ τοῦ ἀνθρώπου, ποὺ μὲ τὸν τυχοδιωκτισμό του καὶ τὴν ἀσυναρτησία του — σὰν καὶ τώρα — ἀπαλλοτρίωσε τὶς ἐθνικὲς ὑποθέσεις καὶ προσέφερε στοὺς κομμουνιστὰς ἀπρόβλεπτα κέρδη.

Τὸ 1944 ἐσήμανε τὸ τέλος τῆς γερμανοϊταλικῆς κατοχῆς στὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν ἀνατολὴ τῆς Συμμαχικῆς Νίκης. Τὸν ἴδιο χρόνο ἔπληξαν τὴν χώρα μας δύο ἐθνικὲς συμφορές. Τὸ στασιαστικὸ κίνημα στὶς ἔνοπλες ἑλληνικὲς δυνάμεις τῆς Μέσης Ἀνατολῆς καὶ ἡ κομμουνιστικὴ ἐπανάστασις τοῦ Δεκεμβρίου. Συνέβη ὅμως καὶ κάτι ἄλλο ἀκόμη ποὺ χαρακτήρισε ἀποφασιστικὰ τὸ κρίσιμο αὐτὸ ἔτος.

★

Ἕνας πολιτικὸς ποὺ ἔμεινε μέχρι τὴν ἄνοιξι τοῦ 1944 στὴν Ἑλλάδα, μακρυὰ ἀπὸ τὸν ἐνεργὸν ἐθνικὸν ἀγῶνα τῆς Μέσης Ἀνατολῆς, μακρυὰ ἀπὸ τὶς ἔνοπλες δυνάμεις μας, ποὺ μαζὶ μὲ τὸν βασιλέα Γεώργιο Β' ἔδιδαν τὸ ἑλληνικὸ «παρὼν» στὸ συμμαχικὸν ἀγῶνα καὶ εἰργάζοντο γιὰ τὴν ἑλληνικὴν ὑπόθεσι, ὁ Γεώργιος Παπανδρέου, ἐμφανίζεται ὀψίμως στὴν Αἴγυπτο καὶ τοῦ ἀνοίγεται ἀνέτως ὁ δρόμος πρὸς τὴν πρωθυπουργία. Πῶς συνέβη αὐτό; Ὀφείλεται πρῶτα στὸν ὑψηλὸν πατριωτισμὸν καὶ τὴν ἐθνικὴν ἔξαρσιν δύο ἀνδρῶν, ποὺ εἰσηγήθησαν τὴν πρόσκλησί του ἐξ Ἑλλάδος, τὴν ἔλευσίν του στὸ Κάϊρο καὶ τὴν συμμετοχή του στὴν κυβέρνησι τῆς Μέσης Ἀνατολῆς: Τοῦ Τσουδεροῦ καὶ τοῦ Σοφοκλῆ Βενιζέλου. Αἱ εἰσηγήσεις των αὐτές, ἐπιβεβαιοῦνται ὅπως θὰ ἰδοῦμε, ἀπὸ τὰ ἀποκαλυπτικὰ ἀπόρρητα ἔγγραφα τοῦ Σταίητ Ντηπάρτμεντ, ὅπως ἀπὸ τὸ ὑπ' ἀριθμὸν 868.01)488 τῆς 5ης Ἀπριλίου 1944, τηλεγράφημα - ἔκθεσις τοῦ Ἀμερικανοῦ πρέσβεως παρὰ τῇ ἑλληνικῇ κυβερνήσει Μὰκ Βέη καθὼς καὶ ὁ ἴδιος ὁ Τσῶρτσιλ μαρτυρεῖ σὲ τηλεφωνικὴν ἔκθεσί του πρὸς τὸν Ροῦζβελτ, ποὺ περιλαμβάνεται στὸ ὑπ' ἀριθμ. 868.00)1419 τῆς 16ης Ἀπριλίου ἀπόρρητον ἀμερικανικὸν ἔγγραφον. Τὸν ἐκάλεσαν γιὰ νὰ προσφέρη τὴν συμβολή του. Κι' ἐκεῖνος, εὐθὺς μόλις ἔγινεν ἀποδέκτης τῆς προσκλήσεως, ἄρχισε ἀμέσως νὰ σκέπτεται — ὄχι πῶς θὰ τοὺς βοηθήσῃ — ἀλλὰ πῶς θὰ τοὺς ἐκτοπίσῃ.

Ἀκόμη, ὁ Γεώργιος Παπανδρέου ἀνορχήθη ἀνέτως στὴν πρωθυπουργία χάρις στὴν θερμὴν ὑποστήριξίν του ἰδίως ὑπὸ τῶν Βρεταννῶν, τοὺς ὁποίους εἶχε φαίνεται πείσει ὅτι εἶναι ὁ ποθητὸς «ἰσχυρὸς ἄνθρ», ποὺ θὰ τερμάτιζε τὸ ἐθνικὸ χάος, μετὰ τὸ κατασταλὲν στασιαστικὸν κίνημα. Ἔκαμε ἐπιδείξεις θαυματοποιΐας, χωρὶς ἐπίγνωσι τῆς ἱστορικῆς του εὐθύνης. Θὰ παραθέσουμε τὸ ἀπόρρητον ἔγγραφον τοῦ Σταίητ Ντηπάρτμεντ, ὑπ' ἀριθμ. 868.01)505 τῆς 19ης Ἀπριλίου 1944, ὅπου ὁ Μὰκ Βέη ἀναφέρει τὴν εἰσήγησιν τοῦ Βρεταννοῦ πρέσβεως Λῆπερ πρὸς τὸν Βασιλέα Γεώργιον τὸν Β' νὰ ἀναθέσῃ τὴν πρωθυπουργίαν εἰς τὸν Παπανδρέου, ὡς τὴν «ἰσχυροτέραν προσωπικότητα» κατὰ τὰ φαινόμενα.

Γίνεται, λοιπόν, πρωθυπουργὸς ἀνέπτυξεν ὁ Παπανδρέου μὲ τὴν ρητορικὴ ἔμφασι ποὺ τὸν διακρίνει, στὴ συνομιλία ποὺ εἶχε μαζί του. Διεβεβαίωσε τὸν Μὰκ Βέη ὅτι κάποτε τοῦ ἐζητήθη νὰ ἡγηθῇ τοῦ ΕΑΜ (δὲν ἦταν ὁ μόνος), ἀλλὰ ἀπέκρουσε τὴν προσφορά. Γνώριζε τί ἐπιθυμοῦσε νὰ ἀκούσῃ ἀπὸ τὰ χείλη του ὁ Μὰκ Βέη καὶ τοῦ ὡμίλησεν ἀναλόγως, γιὰ νὰ κερδίσῃ τὴν ἀμερικανικὴ ἐμπιστοσύνη, ὀφίνοντας θέβαια καὶ ἕνα «δίπορτο» γιὰ τὴν κυβερνητικὴ σύμπραξί του μὲ τοὺς κομμουνιστάς. Ἔδειξε ἐνθουσιασμό, αὐτοπεποίθησι, ὑπεραισοδοξία, ἀλαζονικὴ ὑποτίμησι τῶν προβλημάτων ποὺ εἶχε νὰ ἀντιμετωπίσῃ. Χρίζεται πρωθυπουργός, ἀκροβατεῖ πρὸς ὅλες τὶς πολιτικὲς κατευθύνσεις, ἐν ὀνόματι τοῦ διμετώπου ἀγῶνος — ἀπὸ τότε! — ἐναντίον τοῦ Βασιλέως καὶ τοῦ κομμουνισμοῦ, ποὺ τὸν εἶχε ὅμως κι' ὅλας βραχνικλώσει. Ἐπιτυγχάνει νὰ γίνῃ δεκτὴ ἡ πιεστική του ἀπαίτησις νὰ συγκατατεθῇ ὁ Βασιλεὺς νὰ μὴν ἔλθῃ στὴν Ἑλλάδα πρὶν ἀπὸ δημοψήφισμα, ἀναφωνῶν μεγαλοστόμως κατόπιν πρὸς τὸν Ἀμερικανὸν πρέσβυν Μὰκ Βέη ὅτι «Τώρα ἀφῶπλισε πλέον τὸ ΕΑΜ!» καὶ εἶναι εἰς θέσιν νὰ τὸ «πλήξῃ»! (Ἀπόρρητον ἔγγραφον 868.01)593 τῆς 13ης Ἰουνίου 1944).

Ἀπὸ τῆς 24ης Ἀπριλίου 1944, ὁπότε ὡρκίσθη πρωθυπουργὸς εἰς Κάϊρον, ὁ Γεώργιος Παπανδρέου μεγαλοστομεῖ, ρητορεύει, ὑπόσχεται, αἰσιοδοξεῖ, παραπλαγενικῆς ὑποστηρίξεως, ἀκόμη καὶ ἀπὸ τῆς πλευρᾶς τοῦ ΕΑΜ. Χωρὶς νὰ πιστεύῃ ὁ ἴδιος σὲ τίποτα, ἀποκτᾶ ἀμφίβολα ἐρείσματα, χάρις σὲ διακηρύξεις θολές, γριφώδεις, ἀμφίστομες. Λέγει ὅτι ἀριστερίζει(!), λέγει ὅτι «τοῦ ἐπροτάθη νὰ ἡγηθῆ τοῦ ΕΑΜ» καὶ λέγει ὅτι «πολεμᾶ τοὺς κομμουνιστάς».

Πράγματι, ὁ Μὰκ Βέη βεβαιώνει στὸ ὑπ' ἀριθ. 868—01150 ἀπόρρητο ἔγγραφό του ὅσα τοῦ ἀλλάζει γνώμη τρεῖς φορὲς τὴν ἡμέρα!».

Ἀνάλογη ἦταν ἡ ἐντύπωσις ἑνὸς ἐπισήμου Ἀμερικανοῦ, ποὺ τὸν ἐγνώρισε ἀπὸ κοντά, τοῦ ἄλλοτε στρατιωτικοῦ ἀκολούθου στὴν Ἑλλάδα, Χάφντι Μὰκ Νέϊλ. Καὶ τὴν διετύπωσε ἐγγράφως καὶ αὐτός, στὸ βιβλίον του: «Τὸ ἑλληνικὸν δίλημμα», ποὺ ἐκυκλοφόρησε τὸ 1947.

Καὶ τώρα ἄς ὁμιλήσουν, μὲ τὴ χρονολογικὴ σειρά τους, τὰ κείμενα:

1ον
Η ΕΞΟΡΙΣΤΟΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ

Κάϊρον, ὥρα ἑπτὰ βράδυ, τῆς 20ῆς Ἀπριλίου 1944. Ὁ Ἀμερικανὸς πρεσβευτὴς Μὰκ Βέη, — διαπεπιστευμένος στὴν ἐλευθέραν ἑλληνικὴν κυβέρνησιν ποὺ εἶχεν ὡς ἕδραν της τὴν αἰγυπτιακὴν πρωτεύουσαν — ἔδιδε ἐντολὴν ν' ἀποστολῇ ἀμέσως πρὸς τὸν ὑπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν Κόρντελ Χάλλ, τὸ ἀκόλουθον τηλεγράφημα, ποὺ μόλις εἶχε συντάξει. Τὸ κείμενό του, κατετέθη τότε μὲ τὸν σῦξοντα ἀριθμὸν 86801)507 Γκρὲκ 122, στὰ ἴδια ἀπόρρητα ἀρχεῖα τοῦ Σταίητ Ντηπάρτμεντ. τὰ ὁποῖα ἤλθαν μόλις ἐφετος στὴν δημοσιότητα. Ἰδοὺ τί μετέδιδεν ἐπειγόντως ὁ Μὰκ Βέη στὴν Οὐάσιγκτων.

«Εἶχα μιὰ συνομιλία μὲ τὸν κ. Παπανδρέου, ὁ ὁποῖος μόλις ἔφθασε ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα, περὶ τοῦ ΕΑΜ καὶ γιὰ τὸ ὑπόστρωμα τῆς παρούσης ἑλληνικῆς ἐπαναστατικῆς κινήσεως. Αἱ ἀπόψεις του ἔχουν σημασίαν τινά, ὡς προερχόμεναι ἀπὸ τὸν πρῶτον Ἕλληνα πραγματικὰ σημαντικῆς πολιτικῆς ὑποστάσεως, ὁ ὁποῖος ἐξῆλθε τῆς χώρας ἀπὸ τὸ 1941.

Ἀναφερόμενος στὴν ὡς ἄνω κίνησιν, ὁ κ. Παπανδρέου, εἶπε, ὅτι πιστεύει, ὅτι τοῦτο ἦτο εἰς εὐρεῖαν κλίμακα κατασκευάσμα τῆς Πέμπτης Φάλαγγος, μὲ σκοπόν, ὅπως ἀκριβῶς εἶναι καὶ τὸ παρὸν ἀποτέλεσμα, νὰ παρεμποδίσουν τὶς συμμαχικὲς ἐπιχειρήσεις, ἰδιαιτέρως τὶς ναυτικὲς σὲ μιὰ κρίσιμη περίοδο. Ἡ χρησιμοποιηθεῖσα μέθοδος ἦτο νὰ γίνῃ εὐφυὴς χρῆσις τῶν ρωσικῶν προδιαθέσεων ἀπὸ τὸ ἕνα μέρος καὶ τοῦ ἑλληνικοῦ πολιτικοῦ ἀναβρασμοῦ ἀπὸ τὸ ἄλλο, χωρὶς νὰ λησμονῇ κανεὶς τὴν ἀντιβρεταννικὴν καχυποψί

ΑΠΟΣΤΟΛΕΥΣ ΚΑΣΤΡΙ Δ. ΧΡΟΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΘΕΟΣ ΣΥΓΧΩΡΕΣΟΙ Τ' ΑΠΟΘΑΜΜΕΝΑ ΣΑΣ...

Πτωχὲ ἄνθρωπε,

Ἐδιάβασα τὴν χθεσινήν σας ἀπάντησιν πρὸς τὸν κ. Κανελλόπουλον, ὁ ὁποῖος εἶχε τὸ θράσος νὰ ἐρωτήσῃ ποῦ εὑρίσκονται καὶ ἀπὸ ποῦ προέρχονται τὰ τόσον πλούσια, ἄφθονα καὶ ὑπερκχειλίζοντα χρηματικὰ μέσα τῆς Ε.Κ. καὶ ὁμολογῶ ὅτι συνεκινήθην βαθέως καὶ ἀνελύθην εἰς δάκρυα.

Αὐτὸ μοῦ συνέβη, κ. Πρόεδρε, διότι ὅπως βλέπετε ἀπὸ τὴν ὑπογραφήν μου εἶμαι μία εὐαίσθητος ψυχὴ ποὺ συγκινοῦμαι μὲ τὰς δυστυχίας τῶν συνανθρώπων μου καὶ ὑποφέρω ὅταν βλέπω τοὺς ἄλλους ὑποφέροντας.

Ἀντιθέτως, λοιπόν, πρὸς τὰ ἐνοχλητικὰ ἐρωτήματα τοῦ κ. Κανελλοπούλου, θλέπω εἰς τὴν ἀπάντησίν σας ὅτι εἶσθε ἕνα ἀξιολύπητον φτωχαδάκι τοῦ ὁποίου ἡ μοῖρα πρέπει νὰ συγκινήσῃ τὸ Πανελλήνιον.

Προκύπτει οὕτω τὸ συμπέρασμα ὅτι εἰς τὴν πρωθυπουργικὴν τσέπην σας δὲν ὑπάρχει φράγκο, ὅπως δὲν ὑπῆρχεν εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον ὅταν ἐγκαταλείψατε τὴν ἐξουσίαν. Οἱ χωρικοὶ οἱ ὁποῖοι συνέρευσαν ἐκ τῶν περάτων τῆς Ἑλλάδος εἰς τὰς συγκεντρώσεις σας διὰ νὰ παρακολουθήσουν τοὺς λόγους σας ἦλθαν μόνοι των καὶ ἐπλήρωσαν ἐξ ἰδίων τὰ εἰσιτήριά των. Φαίνεται δὲ ὅτι ἡ γενναιοδωρία των θὰ ἔφθανε μέχρι τοῦ σημείου νὰ σᾶς προσφέρουν καὶ πιλάφι Ὀθωμανικοῦ τύπου, ἐὰν δὲν σᾶς εἶχε προηγουμένως προσφερθῆ ἄνωθεν.

Τὰ πούλμαν ἦλθαν μόνα των, ἐλκυόμενα ἀπὸ τὴν προσωπικότητά σας καὶ τὰ καράβια ἔπλευσαν αὐτομάτως εἰς συνάντησίν σας. Διότι, ὅπως ἀποκαλύπτετε εἰς τὴν ἀπάντησίν σας ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς τὸ ἔχει «τάμα» νὰ σᾶς παρακολουθεῖ εἰς ὅλας σας τὰς ἐκδηλώσεις.

Τώρα ἐὰν αὐτὸ τὸ «τάμα» ἀφορᾷ τὸν λίαν ἀμφίβολον πλέον θρίαμβόν σας ἢ ἐὰν ἀπεναντίας ὁ λαὸς ἔκανε «τάμα» νὰ ἀπαλλαγῆ ὁριστικῶς ἀπὸ τὴν Ἐνδοξότητά σας δὲν γνωρίζω. Αὐτὸ θὰ μᾶς τὸ δείξῃ τὸ μέλλον.

Ἐάν, λοιπόν, ζῇ καὶ ὑπάρχει τὸ κόμμα σας, τοῦτο ὀφείλεται εἰς προαιρετικὰς εἰσφοράς, ὅπως γίνεται ὑπὲρ τῶν ἀναξιοπαθούντων. Δεδομένου δὲ ὅτι καὶ σεῖς εἶσθε τώρα ἀναξιοπαθῶν, ὅτι ὑποφέρετε, ὅτι στερεῖσθε τῶν πάντων καὶ ὅτι μετὰ τὴν Ἑλλάδα τὴν ὁποίαν ἐχρεωκοπήσατε εὑρίσκεται τώρα καὶ τὸ κόμμα σας πρὸ χρεωκοπίας ἔχω μίαν φαεινὴν ἰδέαν: Νὰ ἀνοίξωμεν ἕναν δημόσιον ἔρανον καὶ νὰ καλοῦνται οἱ εὐλαβεῖς χριστιανοὶ νὰ προσφέρουν ὑπὲρ τῆς Ε.Κ. ὅ,τι προαιροῦνται.

Μὲ τὸν τρόπον αὐτὸν θὰ ἀποδείξετε καὶ ἐμπράκτως ὅτι ἐμπατιρήσατε καὶ συγχρόνως θὰ κλείσετε τὰ στόματα τῶν ἐχθρῶν σας.

Κατὰ συνέπειαν καὶ εἰς ἐκδήλωσιν τοῦ θαυμασμοῦ μου ἀνοίγω ἀπὸ σήμερον διὰ τῆς στήλης αὐτῆς τὸν ἔρανον ὑπὲρ τῆς ἀναξιοπαθούσης Ε.Κ. καὶ τοῦ ταλαιπώρου ἀρχηγοῦ της καὶ καταθέτω ὡς πρώτην εἰσφορὰν δέκα... ρ ο ύ β λ ι α !

Μετὰ ποταμῶν δακρύων
ΕΥΑΙΣΘΗΤΟΣ ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΟΣ

Καὶ διὰ τὴν ἀντιγραφήν:
Δημ. Χρονόπουλος

Περίπολο

ἑδρῶν. Καὶ ἡ Κυβέρνησις ἀντιληφθεῖσα τὴν παγίδα καὶ τὸ μέγα ὀλίσθημά της, ἔσπευσε —καὶ αὐτὸ τὴν τιμά— νὰ ἐπανορθώσῃ τὸ σφάλμα καὶ προειδοποίησε τὴν Ἱεραρχίαν νὰ σεβασθῇ τὴν ἀπόφασιν τοῦ Ἀνωτάτου Δικαστηρίου.

Ἀλλ' ἡ Ἱεραρχία ἠγνόησε καὶ τὸ Συμβούλιον Ἐπικρατείας καὶ τὴν Κυβέρνησιν. Καὶ ἐν σπουδῇ ἐπεχείρησε νὰ νομιμοποιήσῃ τὴν κραυγαλέαν παρανομίαν.

Πῶς δικαιολογεῖ ἡ Ἱεραρχία αὐτὴν τὴν περιφρόνησιν; Δ ὲ ν ἦ τ ο, λέγει δ υ ν α τ ὸ ν ο ὔ τ ε ἐ π ι τ ε τ ρ α μ μ έ ν ο ν νὰ ἀνακόψῃ τὸ ἔργον ποὺ εἶχεν ἀρχίσει. Ἀποροῦμεν σφόδρα. Καὶ ἐρωτῶμεν: Διατὶ δὲν ἦτο δυνατόν; Ποῖον κώλυμα ὑπῆρχε; Ἔξη ὁλόκληρα ἔτη οἱ ἀρχιερεῖς ἐπέμενον μὲ πεῖσμα εἰς τὴν ἀπεργίαν των. Τὴν καταπληκτικωτέραν ἀπεργίαν τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας. Ἠρνοῦντο νὰ συμπληρώσουν τὰς 15 κενὰς μητροπολιτικὰς ἕδρας.

Δὲν ἐσπαράσσετο ἡ χριστιανικὴ καρδία των ἐπειδὴ δύο καὶ πλέον ἑκατομμύρια πιστῶν ἔμεναν ἐπὶ τόσα ἔτη χωρὶς ποιμενάρχην. Ἐξεδικοῦντο τὴν Βουλὴν τῶν Ἑλλήνων καὶ τὸν λαὸν ποὺ εἶχε καταργήσει τὸ περιβόητον μεταθετόν, τὸ ὁποῖον μετέβαλε τὰς μητροπόλεις εἰς θηράματα ὑλικῶν ἀπολαύσεων. Ἔξη ἔτη ἐπερίμεναν οἱ ἅγιοι πατέρες. Καὶ δὲν ἠμποροῦσαν νὰ ἀναμείνουν ὀλίγας ἀκόμη ἑβδομάδας;

Καὶ διατὶ δὲν ἦτο ἐπιτετραμμένον νὰ ἀνακόψῃ τὸ «ἔργον» της ἡ Ἱεραρχία; Ἦτο μήπως ἐπιτετραμμένον νὰ περιφρονῆται ὁ Νόμος καὶ ἡ Πολιτεία; Ἦτο ἐπιτετραμμένον νὰ ἐξαναγκάσουν τὴν Πολιτείαν νὰ σφραγίσῃ τὸν Μητροπολιτικὸν Ναὸν καὶ νὰ ὀργανώσουν Παρασυναγωγὴν εἰς τὸ Συνοδικὸν Μέγαρον; Ἦτο ἐπιτετραμμένον νὰ διασύρεται ἡ Ἐκκλησία εἰς τὰς ὁδοὺς τῶν Ἀθηνῶν μὲ διαδηλώσεις καὶ κραυγὰς «Ἀνάξιοι»; Ἦτο ἐπιτετραμμένον νὰ κυκλοφοροῦν εἰς τὰς λεωφόρους ὁμάδες Χριστιανῶν μὲ πανὼ εἰς τὰ ὁποῖα ἀναγράφεται ἡ φοβερὰ κατηγορία ὅτι οἱ ἀρχιερεῖς «λατρεύουν ὄχι τὸν Χριστὸν ἀλλὰ τὸν Χρυσόν»; Εἶναι ἐπιτετραμμένον νὰ ἀπάγεται βιαίως ἀπὸ ὁμάδα «εὐρώστων Κληρικῶν» ὁ τόλμας Ἀρχιεπίσκοπος ἐκ τῆς οἰκίας του καὶ νὰ μεταφέρεται λόγῳ τῆς ἡλικίας καὶ τῆς ἀβουλίας του «γκαγκστερικῶς» —ὅπως ἀνεγράφη εἰς τὸν Τύπον— εἰς τὸ Συνοδικὸν Μέγαρον; Εἶναι ἐπιτετραμμένον νὰ σχίζουν —συγγνώμην, νὰ ἀποκολλοῦν— τὸ Βασιλικὸν Διάταγμα ποὺ εἶχε θυροκολληθῆ εἰς τὸ Συνοδικὸν Μέγαρον;

Ἀλλ' ἡ Ἱεραρχία τολμᾶ νὰ μεταβληθῇ καὶ εἰς Κήνσορα. Καὶ ἐρωτᾷ μετὰ τὸ πραξικόπημα:

> Διατὶ ἡ Κυβέρνησις ἡ τόσον προθύμως ὑποσχεθεῖσα καὶ ἀμέσως πραγματοποιήσασα τὴν ὑπόσχεσίν της πρὸς παροχὴν τῆ Ἐκκλησίᾳ δυνατότητος πληρώσεως τῶν Ἱερῶν Μητροπόλεων καὶ ἐξαγγείλασα μετ' ἀγαλλιάσεως τὸ γεγονὸς τοῦτο, ὡς μέγα ἐπίτευγμά της, ἐξ ὑστέρων μετέβαλεν ἄρδην σκέψιν καὶ ἀπόφασιν;

Ἀλλ' ὦ σεπτοὶ ἀρχιερεῖς: Ἡ Κυβέρνησις εἰς μίαν κρίσιν ἀπεριγράπτου μωρίας, ὄχι μόνον ἐδέχθη τὴν ἐπαναφορὰν τοῦ ἐπαισχύντου μεταθετοῦ, ἀλλὰ καὶ ἐξέφρασεν ἀγαλλίασιν. Ἀντελήφθη ὅμως ἐγκαίρως ποῦ ὡδηγεῖτο ἡ Ἐκκλησία, συνεμορφώθη πρὸς τὴν ἀπόφασιν τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας καὶ ἤκουσε τὴν λαϊκὴν κατακραυγήν.

Καὶ τώρα, φαίνεται, ἀποφασισμένη νὰ προχωρήσῃ εἰς τὴν ἐξυγίανσιν τῆς Ἐκκλησίας. Θὰ ἔχῃ εἰς τὴν προσπάθειάν της τὴν συμπαράστασιν ὅλων ἀνεξαιρέτως τῶν Ἑλλήνων Χριστιανῶν ἀσχέτως ἰδεολογίας καὶ πολιτικῶν προσανατολισμῶν. Διότι πρέπει νὰ σωθῇ τὸ γόητρον τῆς Ἐκκλησίας. Νὰ παύσῃ ὁ Οἶκος τοῦ Θεοῦ νὰ ἀποτελῇ Οἶκον Ἐμπορίου. Διὰ νὰ καταξιωθῇ ἡ χριστιανικὴ πίστις, ποὺ ἀποτελεῖ ἕνα ἀπὸ τὰ θεμέλια τῆς ἐθνικῆς μας ὑποστάσεως.

ΠΡΟΚΡΟΥΣΤΗΣ

Εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Δήμου περιλαμβάνετο παράγραφος εἰς τὴν ὁποίαν ἀνεφέρετο ὅτι ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς ἔτους ἀνεστέλλετο διὰ λόγους οἰκονομιῶν ἡ λειτουργία τῶν παιδικῶν κατασκηνώσεων τῶν δημοτικῶν ἰατρείων, τῶν παιδικῶν καὶ βρεφικῶν σταθμῶν, τοῦ Δημοτικοῦ Νοσοκομείου καὶ τοῦ Δημοτικοῦ Βρεφοκομείου.

Ἡ ἀπίστευτος αὐτὴ παράγραφος ἡ ὁποία παρ' ὀλίγον νὰ προκαλέση παραίτησιν τοῦ Δημάρχου Ἀθηναίων ἀνεφέρετο εἰς ἐπίσημον ἔγγραφον τοῦ ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν.

Σχετικῶς ὁ ὑπουργὸς Ἐσωτερικῶν ἐδήλωσε:

> Ἡ ἐπίμαχος παράγραφος περιελήφθη εἰς τὸ ἔγγραφον τοῦ ὑπουργείου ἐκ παραδρομῆς καὶ ἀναφέρεται εἰς διαπιστωθεῖσαν ἐν μειοψηφίᾳ γνώμην τοῦ παρὰ τῇ ἐπιτροπῇ ἐλέγχου τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐκπροσώπου τοῦ ὑπουργείου Οἰκονομικῶν δὲν ἐκφράζει δὲ τὴν ἄποψιν τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν.

Ἐρωτᾶται ὅμως ποῖος εἶναι ὁ λαμπρὸς αὐτὸς ἐκπρόσωπος τοῦ ὑπουργείου Οἰκονομικῶν; Μὲ ἰδικήν του πρωτοβουλίαν ἐζήτησε τὴν κατάργησιν τῶν ἱδρυμάτων τοῦ Δήμου ἢ εἶχε ἐντολὴν τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν;

Διότι πρόκειται περὶ Προκρούστου, καὶ ἀναξίου κρατικοῦ λειτουργοῦ. Ἐπιβάλλεται, λοιπόν, νὰ γνωσθῇ ποῖος ὁ δράστης καὶ ποῖοι οἱ ἐμπνευσταὶ τῆς ἐπαισχύντου εἰσηγήσεως.

ΤΑ ΕΙΣΙΤΗΡΙΑ

Εἴδησις εἰς τὰς χθεσινὰς ἐφημερίδας:

> Τὸ Δευτεροβάθμιον Διαιτητικὸν Δικαστήριον Ἀθηνῶν ἐξέδωσε τὴν ἀπόφασίν του ἐπὶ τῆς συλλογικῆς διαφορᾶς τοῦ προσωπικοῦ κινήσεως τῶν λεωφορείων Ἀθηνῶν καὶ Περιχώρων μετὰ τῶν ἐργοδοτῶν των. Κατὰ τὴν ἐν λόγῳ ἀπόφασιν αὐξάνονται ἀπὸ τῆς 1ης Ἰουνίου οἱ προϊσταμένοι βασικοῦ μισθοῦ τοῦ προσωπικοῦ κινήσεως τῶν λεωφορείων, ἤτοι ὁδηγῶν, εἰσπρακτόρων, ἐλεγκτῶν καὶ σταθμαρχῶν κατὰ 4%, ἀπὸ δὲ τῆς 16ης Νοεμβρίου καὶ ἐξῆς κατὰ 6% περίπου.

Ὀρθῶς ηὐξήθησαν αἱ ἀποδοχαὶ τῶν ὁδηγῶν καὶ εἰσπρακτόρων. Προειδοποιοῦμεν ὅμως ὅτι εἶναι ἀπαράδεκτος ἡ παράλληλος αὔξησις τῶν εἰσιτηρίων. Διότι δὲν εἶναι διατεθειμένον τὸ Κοινὸν νὰ συμβάλη εἰς τὸν πλουτισμὸν τῶν λεωφορειούχων. Ὅταν μία ἄδεια λεωφορείου ἀγοράζεται ἐναντι τριῶν καὶ πλέον χιλιάδων λιρῶν δὲν ὑπάρχει θέμα νέας αὐξήσεως τῆς τιμῆς τῶν εἰσιτηρίων. Καὶ τοῦτο ἀφορᾷ καὶ τὴν Ἠλεκτρικὴν Ἑταιρίαν καὶ τοὺς ΕΗΣ.

ΑΙ ΕΥΘΥΝΑΙ

Σχετικῶς μὲ τὰ δηλητηριώδη ἀπορρίμματα μιᾶς βιομηχανίας τῆς Βοιωτίας τὰ ὁποῖα ρίπτονται εἰς τὸν Κηφισὸν καὶ καταλήγουν διὰ τῆς Ὑλίκης εἰς τὴν Λίμνην τοῦ Μαραθῶνος ἀπεκαλύφθησαν χθὲς περίεργα πράγματα:

> Λέγεται, ὅτι ἄδεια λειτουργίας πρὸς τὴν ἐν λόγῳ βιομηχανίαν ἐδόθη μὲν ἀπὸ τὰ ὑπουργεῖα Βιομηχανίας καὶ Γεωργίας, ἀλλὰ δὲν παρεχωρήθη ἔγκρισις καὶ ἀπὸ τὸ ὑπουργεῖον Ὑγιεινῆς, καθ' ὅσον τοῦτο δὲν ἐτηρήθη ἐνήμερον.

Ἀλλὰ τοῦτο εἶναι ἀνήκουστον. Καὶ καθιστᾶ τὴν ὅλην ὑπόθεσιν ἰδιαιτέρως ὕποπτον ἂν ἀποδειχθῇ ὅτι ἐκρατήθη μυστικὴ ἀπὸ τὸ ὑπουργεῖον Ὑγιεινῆς ἡ χορήγησις τῆς ἀδείας. Πέραν τούτου ἀνακύπτουν τεράστιαι εὐθῦναι καὶ διὰ τὸ ὑπουργεῖον Ὑγιεινῆς καὶ διὰ τὴν Ἑταιρίαν Ὑδάτων. Διὰ τὸ πρῶτον, διότι δὲν δικαιολογεῖται ἡ ἄγνοιά του, ὡς πρὸς τὴν λειτουργίαν τοῦ ἐργοστασίου καὶ τὰς ἀποχετεύσεις του. Ὡς πρὸς τὴν Ἑταιρίαν Ὑδάτων, ἀκόμη περισσότερον. Διότι τυγχάνει ὁ ὑπ' ἀριθ. 1 ὑπεύθυνος διὰ τὴν καθαρότητα τοῦ νεροῦ τῆς Λίμνης καὶ διότι, ὑποτίθεται ὅτι παρακολουθεῖ σπιθαμὴν πρὸς σπιθαμὴν καὶ σταγόνα πρὸς σταγόνα τοὺς περιβάλλοντας τοὺς ἀγωγοὺς χώρους καὶ κάθε εἴδους ροήν.

ΑΙ ΔΙΑΒΑΘΜΙΣΕΙΣ

Εἶχε διακηρύξει ἡ κυβέρνησις Παπανδρέου, ὅτι ἱκανοποίησε πλήρως τὸ αἴτημα τῶν διαβαθμίσεων ἐνωμοταρχῶν καὶ χωροφυλάκων καθὼς καὶ τῶν ἀντιστοίχων βαθμῶν τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων. Ἐψεύδετο ὅμως, κατὰ τὴν συνήθειάν της. Διότι, ὡς ἀπεδείχθη, ἐπρόκειτο ἁπλῶς περὶ χορηγήσεως ἐπιδόματος.

Καλοῦμεν τὸν νέον ὑπουργὸν Δημοσίας Ἀσφαλείας νὰ κατοχυρώσῃ τὰς οἰκονομικὰς διαβαθμίσεις, αἱ ὁποῖαι ἀφοροῦν δέκα χιλιάδες ἀξιωματικοὺς καὶ ἄνδρες τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας.

ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΑ

Τὸ «Ξενία» τῆς Καστανιᾶς Κορινθίας μᾶς ἀπέστειλε τὴν κατωτέρω ἐπιστολήν:

> Κύριε Διευθυντά,
>
> Εἰς ἀπάντησιν δημοσιευθέντος σχολίου, εἰς τὸ φύλλον τῆ 17.11.65 τῆς ὑμετέρας ἐφημερίδος, ὑπὸ τὸν τίτλον «ΔΙΑ ΤΟΝ Ε.Ο.Τ.» ἔχω τὴν τιμὴν νὰ σᾶς γνωρίσω τὰ κάτωθι:
>
> α) Τὸ ξενοδοχεῖον «ΞΕΝΙΑ» Καστανιᾶς Κορινθίας, εἶναι δυνάμεως 6 δικλίνων δωματίων καὶ 40 θέσεων ἐστιατορίου. Ὡς ἐκ τούτων, ἀνάλογοι εἶναι καὶ οἱ ἀποθηκευτικοὶ χῶροι καὶ αἱ προμήθειαι.
>
> β) Οἱ καλοὶ ἐκδρομεῖς, προνοοῦν καὶ ὀργανώνουν τὰς ἐκδρομάς των καὶ δὲν ἀναχαροῦν «μὲ βάρκα τὴν ἐλπίδα» εἰς τὸ ἄγνωστον καὶ μάλιστα, σὲ ἀκατοίκητα ὀρεινὰ μέρη ὡς τὸ «ΞΕΝΙΑ» Καστανιᾶς.
>
> γ) Κατὰ τὴν παρελθοῦσαν Κυριακήν, πλέον προνοητικοὶ ἐκδρομεῖς, εἶχαν κλείσει τὸ ξενοδοχεῖον ἐγκαίρως.
>
> δ) Ἀσφαλῶς καὶ ἐσεῖς κύριε Διευθυντὰ θὰ συμφωνήτε, ὅτι ἐὰν τέσσαρα πούλμαν, μετέβαιναν εἰς τὸ «ΧΙΛΤΟΝ» Ἀθηνῶν, δηλαδὴ 200 τοὐλάχιστον ἄτομα, θὰ ἦτο ἀδύνατος ἡ ἐξυπηρέτησις τούτων, ἄνευ προσυννενοήσεως.
>
> ε) Ἐξ ἄλλου, ὡς ἐν τῷ σχολίῳ ἀναφέρεται, οὐτοι δὲν ἐξυπηρετήθησαν οὔτε εἰς τὴν γειτονικὴν Γκούραν, ὅπου ὑφίστανται πολλὰ καταστήματα καὶ ἄλλαι ἐγκαταστάσεις δυνάμεναι νὰ ἐξυπηρετήσουν ἐκδρομεῖς.
>
> στ) Ἡ τουριστικὴ μας ἐκπαίδευσις καὶ ἡ προϊστορία μας εἰς τὰ τουριστικὰ ἐπαγγέλματα, εἶναι ἐγγύησις διὰ τὸν ὑπόλοιπον ἐξυπηρετήσεως τῶν πελατῶν μας.
>
> Παρακαλῶ κύριε Διευθυντὰ ὅπως καταχωρήσητε τὴν παροῦσαν εἰς τὴν ἐφημερίδα σας, πρὸς ἄρσιν τυχὸν παρεξηγήσεων.
>
> Μετὰ τιμῆς
> ΔΗΜ. ΖΕΛΛΕΡ

ΣΗΜ. «ΗΜΕΡΑΣ»: Οἱ ἐκδρομεῖς πράγματι δὲν εἶχον μεριμνήσει νὰ κλείσουν ἐγκαίρως τὸ ξενοδοχεῖον. Αὐτὸ ὅμως δὲν δικαιολογεῖ τὴν ἀνοίκειον συμπεριφορὰν καὶ τὴν ἀδιαφορίαν. Ἡ εὐγένεια, ἡ προθυμία καὶ ἡ τουριστικὴ ἀγωγὴ δὲν στοιχίζουν τίποτε.

ΑΝΤΙΚΑΤΟΠΤΡΙΣΜΟΙ ΤΟΥ ΑΘΗΝΑΪΚΟΥ ΤΥΠΟΥ

Ἀξιοσημείωτα τῶν ἑπτὰ ἡμερῶν

● **Ἀξιωσημείωτοι ἀριθμοὶ ποὺ δὲ σκέφτηκε νὰ περιλάβῃ στὰ ἐνδιαφέροντά της ἡ Ἐθνικὴ Στατιστικὴ Ὑπηρεσία :**

«Ὑπολογίζεται σήμερα ὅτι ἕνα τουλάχιστον στὰ πέντε ἀθηναϊκὰ σπίτια διοργανώνουν χαρτοπαικτικὸ μάτς μιὰ - δυὸ φορὲς τὴν ἑβδομάδα, δηλαδὴ

κάπου 50.000 σπίτια κάθε βράδυ χαρτοπαίζουν. Ἐὰν ὑπολογίσουμε τὸν τζίρο κατὰ μέσον ὅσο σὲ 1000 δρχ. (ὑπάρχουν σπίτια ὅπου παίζονται ἀπὸ 50—500 χιλιάδες δραχμὲς), τότε τὸ σύνολο τοῦ ποσοῦ ποὺ διακινεῖται χαρτοπαικτικὰ κάθε νύχτα φτάνει τὰ 50.000.0000 δραχ. Πολλαπλασιαζόμενο τὸ ποσὸ αὐτὸ ἐπὶ ἕξη μῆνες (ὅσο κρατάει ἡ φοὺλ χαρτοπαικτικὴ σαιζὸν) μᾶς δίνει 9 δισεκατομμύρια δραχ. Καὶ 3 δισεκατομμύρια ἀκόμα περίπου, ποὺ παίζονται τοὺς ὑπόλοιπους μῆνες, μᾶς κάνουν τὸ στρογγυλὸ ποσὸ τῶν 12 δισεκατομμυρίων δραχμῶν τὸν χρόνο, τὶς μισὲς δηλαδὴ ἐτήσιες εἰσπράξεις ποὺ πραγματοποιοῦν τὰ δημόσια ταμεῖα τοῦ Κράτους».

(«ΒΗΜΑ», 14.11.65)

● **Ἐξομολογήσεις τοῦ Πατριάρχου Ἀθηναγόρα πρὸς τὸν ἀπεσταλμένον τῆς «Βραδυνῆς» στὸ Φανάρι κ. Στέφανο Λιπτιώτη. Θέμα, ποιό ἄλλο; 'Ο διάλογος ποὺ ἄρχισε ἀνάμεσα στὴν Ἀνατολικὴ καὶ τὴ Δυτικὴ Ἐκκλησία.**

«Δέχομαι τὴν κριτικήν, ὅσον ψυχράν, ὅσον σκληρὰν καὶ ὅσον διαίαν, μὲ εὐγνωμοσύνην καὶ εὐχαριστίας. Οὐχὶ οἱ λέγοντες «εὖγε - εὖγε», ἀλλὰ καὶ οἱ λέγοντες «οὐαί-οὐαί» ἔχουν κάτι νὰ μᾶς βοηθήσουν. Προσωπικῶς, ἀτενίζω στὸν Κῆπον τῆς Γεθσημανῆ, στὸ ὀνειρῶδες πανόραμα τῆς Ἱερουσαλήμ, ὅπου εἶχα τὴν εὐτυχίαν καὶ τὴν χαρὰν νὰ συναντήσω καὶ ἐναγκαλισθῶ τὸν ἀδελφόν μου, τὴν Α. Ἁγιότητα, τὸν Πάπαν Παῦλον τὸν 6ον. Δὲν εἶμεθα μόνοι. Παρίστατο καὶ ὁ Κ. Η. Ἰησοῦς Χριστός. Τὰ εἴκοσι ἐκεῖνα λεπτὰ οὐδέποτε θὰ φύγουν ἀπὸ τὴν συνείδησίν μου. Διεκήρυξα καὶ διακηρύττω ὅτι ὁ Πάπας Παῦλος ὁ 6ος εἶναι ἀληθῶς μία κορυφαία προσωπικότης, καταυγάζουσα τὸν αἰῶνα μας μὲ ἰδέας παγκοσμίου ἀπηχήσεως. Αἰσθάνομαι εὐτυχὴς διότι ὁ Κύριος ηὐλόγησε τὴν συνάντησίν μας καὶ ἐγένετο κατὰ τὸ σῆμα Του».

(«ΒΡΑΔΥΝΗ», 15.11.65)

● **Τὸ κακὸ προηγούμενο τοῦ παπανδρεϊκοῦ «ἀνενδότου» δὲν ἄφησε ἀδιάφορη καὶ τὴν Ἐκκλησία. Τὸ συμπέρασμα τῆς προϊνῆς συναδέλφου ἐξ ἀφορμῆς τῆς τελευταίας ἐκκλησιαστικῆς «ἀνταρσίας».**

«Ὄπισθεν τοῦ δραματικοῦ φαινομένου, τὸ ὁποῖον παρουσιάζει τὴν ὅραν αὐτὴν ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος πρέπει νὰ ἀναζητηθῇ, ὡς μέρος τοῦλάχιστον τῆς αἰτίας, ὁ «παπανδρεϊσμός», ἡ νέα αὐτὴ πολιτικὴ καὶ πνευματικὴ Ἠθική, ἡ ὁποία κατεκάλυψε τὴν ἑλληνικὴν ἀτμόσφαιραν καὶ ἐκλόνισεν ὅλα τὰ θεμέλια ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐστηρίζετο τὸ ἑλληνικὸν οἰκοδόμημα».

(ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ» 18.11.65)

● **Ἀφιέρωμα τοῦ κ. Σπύρου Μελᾶ στὰ ἐρωτικὰ ἐκεῖνα ζεύγη ποὺ σώνει καὶ καλά, προσπαθοῦν μὲ κάθε τρόπο νὰ ὑπογραμμίζουν τὸ «αἴσθημά» τους δημοσίᾳ :**

«Ὁ ἔρως εἶναι μιὰ γλυκειὰ συνωμοσία, θέλει πέπλους, γυρεύει μοναξιά. Τὸν πληγώνει κάθε τι ποὺ τὸν ξεσκεπάζει. Δὲν τοῦ ἀρέσουν ἡ βιτρίνες, μένει στὸ βάθος τοῦ μαγαζιοῦ. Τὰ δημόσια εἰδύλλια ἦσαν, πάντα. θεατρινισμοί. Καὶ οἱ ἄνθρωποι, συνήθως, παριστάνουν τοὺς ἐρωτευμένους. Γι' αὐτὸ τοὺς χρειάζεται γαλαρία καὶ πολὺ συχνά, χειροκροτήματα. Θέλουν, μὲ τὴν ἐντύπωσι τῶν ἄλλων, νὰ νοιώσουν αὐτό, ποὺ λείπει ἀκριβῶς ἀπὰ μέσα τους. Φτωχὲς καρδιὲς διαισθάνονται τὴν ἀπέραντη εὐτυχία, ποὺ ἡ ἀγάπη χαρίζει. Καὶ ἡ παράστασις αὐτή, τὴν ὁποίαν δίνουν στὸ προσκήνιο, δὲν εἶναι παρὰ μιὰ θερμὴ εὐχὴ νὰ ἦταν ἀλήθεια!».

(«ΕΣΤΙΑ», 17.11.65)

● **Ὥστε συμπολίτης μας μηχανολόγος ἐπέτυχε τὸ ἀεικίνητον καὶ οἱ ἁρμόδιες ὑπηρεσίες ἀσφαλείας τοῦ κράτους εἶναι ἤδη ἐνήμερες. Μὲ πρωτοσέλιδο ἐντυπωσιακό τίτλο, διατυμπανίζεται ὅτι :**

«Συγκεκριμένως ὁ ἐν λόγῳ μηχανολόγος ἰσχυρίζεται ὅτι ἐφεῦρε μίαν συσκευὴν ἡ ὁποία καταργεῖ κάθε γνωστὴν κινητήριον δύναμιν, δηλαδὴ ὅλα τὰ ὑγρὰ καύσιμα — πετρέλαιον, βενζίνην κλπ. — καὶ φυσικὰ καὶ τὸν ἠλεκτρισμόν! Καὶ ὅτι ἡ συσκευὴ αὐτή, ἡ ὁποία λειτουργεῖ μόνον μὲ τὴν βοήθειαν... ὕδατος, δύναται νὰ κινήσῃ ὅ,τιδήποτε — ἀεροπλάνα, πλοῖα, αὐτοκίνητα κλπ. — εἰς χρόνον ὁ ὁποῖος ἐξαρτᾶται ἁπλῶς καὶ μόνον ἀπὸ τὸ μέγεθος τῆς συσκευῆς. Τῆς ἀπιστεύτου αὐτῆς ὑποθέσεως εἶναι, κατὰ πληροφορίας μας, ἐν γνώσει αἱ ἁρμόδιαι ὑπηρεσίαι Ἀσφαλείας τοῦ κράτους, ποὺ ἔχουν λάβει σειρὰν μέτρων τὰ ὁποῖα ὅμως δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ἀποκαλύψωμεν».

(«ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΗ», 15.11.65)

● **Ἐνδιαφέρουσα ἡ... ἀπεργία, στὴν ὁποία προτρέπει τοὺς φιλάθλους ὁ Ι. Βανδῶρος μετὰ τὴν αὔξησι τῆς τιμῆς τῶν εἰσιτηρίων τοῦ ἐφετεινοῦ πρωταθλήματος σὲ 30 καὶ 50 δραχμές· Γράφει :**

«Δὲν γνωρίζουμε ἀκόμα ἂν ἡ Πολιτεία θὰ ἐπέμβῃ στὴν νέα προσπάθεια ἐκμεταλλεύσεως τῶν φιλάθλων. Ἡ συμφωνία ὅμως αὐτὴ τῶν «ἐλαχίστων δευτερολέπτων» δείχνει ὅλο τὸ μέγεθος τῆς ἱκανῆς ἀνικανότητος (!) τῶν ἰθυνόντων τὸ ἑλληνικὸ ποδόσφαιρο. Βέβαια οἱ Ἕλληνες φίλαθλοι δὲν ἀποτελοῦν — ὅπως ἠλιθίως νομίζουν οἱ ἰθύνοντες — κοπάδι ἀπὸ πρόβατα ποὺ μπορεῖ κανεὶς νὰ τὰ ὁδηγῇ κάθε τόσο σὲ οἰκονομικὴ σφαγή. Καὶ εἴμαστε βέβαιοι ὅτι στὶς 28 Νοεμβρίου, ἡμέρα Κυριακή, ἡμέρα πρώτη τοῦ νέου μαυραγοριτισμοῦ σὲ βάρος τους, θὰ θυμηθοῦν ὅτι αὐτοὶ ποὺ διευθύνουν ἔχουν ὄρεξι γιὰ χαστούκι. Ποῦ θὰ μεταφρασθῇ σ' αὐτὴ τὴν περίπτωσι μὲ τὴν ἐπιδεικτικὴ ἀποχὴ τῶν φιλάθλων ἀπὸ τὰ γήπεδα».

(«ΝΕΑ», 17.11.65)

● **Ὁ φόβος μήπως καταρρεύσῃ ἡ ἑλληνική οἰκονομία ὑπὸ τὸ βάρος τῶν στρατιωτικῶν δαπανῶν συνέχει τὴν πατριωτικὴν καρδίαν τοῦ πρωϊνοῦ δημοσιογραφικοῦ ὀργάνου τῆς Ἄκρας Ἀριστερᾶς, ποὺ ἀναλαμβάνει παράλληλα καὶ τὴν ὑπεράσπισι τῶν ...κατασυκοφαντημένων βορείων γειτόνων μας.**

«Ὑπὸ τὶς συνθῆκες αὐτὲς εἶναι ἀδύνατη κάθε νέα αὔξησι τῶν στρατιωτικῶν δαπανῶν. Ἀντίθετα, ἐπιβάλλεται ὁ περιορισμὸς τους γιὰ νὰ ἐξοικονομηθοῦν πόροι γιὰ τὴν οἰκονομία. Ἄλλωστε οἱ βόρειοι γείτονες, ἐναντίον τῶν ὁποίων γίνεται προσπάθεια νὰ στραφῇ ἡ κοινὴ γνώμη (γιὰ νὰ δικαιολογηθῇ ἡ πολιτικὴ τοῦ ψυχροῦ πολέμου, τῶν στρατιωτικῶν δαπανῶν κλπ.) δ